

مسکن و محیط تراویث

شماره ۱۳۶ ♦ زمستان ۹۰

بررسی شاخص‌های کیفیت زندگی در سکونتگاه‌های روستایی استان کهگیلویه و بویر احمد

علی حیدری*

1390/05/22

تاریخ دریافت مقاله:

1390/07/06

تاریخ پذیرش مقاله:

چکیده

اگر چه داشتن زندگی مطلوب و با کیفیت همواره آرزوی بشر بوده و هست و هزاران سال است که این موضوع ذهن فلاسفه، محققان و دانشمندان را به خود جلب کرده است اما پس از رشد اقتصادی دهه ۱۹۶۰ میلادی مفهوم کیفیت زندگی، گسترش یافت. مفهوم کیفیت زندگی به طور هم زمان در حوزه‌های مختلف علوم نیز گسترش یافته است. به این ترتیب در انتهای قرن بیستم مفهوم کیفیت زندگی یکی از موضوعات اساسی مورد علاقه پژوهشگران علوم مختلف همچون شهرسازی، جغرافیا، اقتصاد، جامعه‌شناسی و روان‌شناسی بوده است. اندازه‌گیری کیفیت زندگی می‌تواند برای ارزیابی سیاستهای گذشته و همچنین پایه گذاری استراتژی‌های برنامه‌ریزی ناحیه‌ای در آینده مورد استفاده قرار گیرد.

بخش قابل توجهی از مطالعات انجام شده در مورد کیفیت زندگی به نواحی شهری اختصاص دارد اما از چند سده اخیر و با رشد پرستاب صنعت و فناوری در جهان، عقب‌ماندگی مناطق روستایی بیشتر عیان گردیده است به طوری که فقر روستایی تقریباً ۶۳ درصد از کل فقر جهانی را شامل می‌شود. با وجود این که در ایران فقر مطلق کاهش یافته اما فقر نسبی به خصوص در مناطق روستایی افزایش یافته است. این مقاله با هدف بررسی شاخص‌های کیفیت زندگی سکونتگاه‌های روستایی استان کهگیلویه و بویر احمد و مقایسه آن با جوامع شهری استان مذکور و همچنین آمار متوسط نقاط روستایی کل کشور بر اساس داده‌های سرشماری سال ۱۳۸۵ تدوین شده است. مقاله حاضر شاخص‌های عینی کیفیت زندگی را بررسی می‌کند. روش تحقیق کتابخانه‌ای، اسنادی و تحلیل محتواهای منابع موجود بوده است و یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که هنوز هم تفاوت‌های معنا داری بین کیفیت زندگی نقاط روستایی و شهری وجوددارد و شرایط به نفع جوامع شهری می‌باشد. همچنین باوجود اقدامات فراوانی که برای توسعه روستایی در مناطق مختلف صورت گرفته، هنوز تفاوت‌های محسوسی بین کیفیت زندگی مناطق روستایی و شهری مشاهده می‌شود.

واژگان کلیدی: کیفیت زندگی، روستا، توسعه، استان کهگیلویه و بویر احمد.

* استادیار دانشگاه یاسوج دکترای جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری. Ali.urban@yahoo.com

مقدمه

داشتن کیفیت زندگی مطلوب همواره آرزوی بشر بوده وهست. در ابتدا این آرزو به بهبود وضعیت‌های ظاهری افراد از قبیل میزان درآمد، تحصیلات، سلامتی جسمی و مسکن محدود بود ولی اکنون به طیف‌های وسیعی از جمله متغیرهای کیفی و ذهنی توجه می‌شود (متخاری و نظری، ۱۳۸۹: ۹). گستره مربوط به کیفیت زندگی و سنجش آن شاید در هیچ زمانی به اندازه امروز وسیع نبوده است. در واقع مفهوم کیفیت زندگی یک متغیر مرکب می‌باشد که از چندین متغیر متأثر می‌گردد. تغییر درسطح درآمد مردم، شرایط زندگی، وضع سلامت، محیط، فشار روحی روانی، فراغت، شادمانی خانوادگی، روابط اجتماعی و چندین متغیر دیگر نظیر آن به شکل مرکب کیفیت زندگی و تغییرات آن را تعیین می‌کند (جاجرمی و کلت، ۱۳۸۵: ۶). کیفیت زندگی در مناطق روستایی به عوامل زیادی از جمله اشتغال، درآمد مناسب، دسترسی به خدماتی مانند آموزش و بهداشت، سلامت، محیط طبیعی، امنیت و انجمن‌های قوی وابسته است. هرچند، کیفیت زندگی مردم در مکان‌های شهری نیز بدین عوامل وابسته است اما چالش‌های مربوط به رفاه و زندگی بهتر در این گونه نواحی با مناطق روستایی بسیار تفاوت دارد. به طوری که عواملی مانند مقیاس کوچک و تراکم کم سکونت‌گاههای روستایی، کاهش اشتغال و درآمد در بخش کشاورزی، فاصله زیاد و انزوای جغرافیایی آنها، راههای ارتباطی و شبکه حمل و نقل نامناسب و ناکارآمد، اجرای سیاست‌های لازم برای بهبود کیفیت زندگی روستایی را پیچیده‌تر کرده است (رضوانی و منصوریان، ۱۳۸۷: ۴-۲). بنابراین گزارش می‌دهد که ۱/۴ میلیارد نفر در دنیا دارای درآمد کمتر از ۱/۲۵ دلار در روز می‌باشند و در فقر مطلق به سر می‌برند. (www.world bank.org)

پیشینه تحقیق

اگرچه در برنامه‌های توسعه قبل از انقلاب نیز به گونه‌هایی مختلف هر چند ناچیز به کیفیت زندگی توجه شد، اما پس از پیروزی انقلاب شکوهمندانه‌ای است که با تشکیل نهادهایی چون بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، جهاد سازندگی، مراکز خدمات روزتایی و عشاپری، شوراهای اسلامی، کمیته امداد امام خمینی (ره)، هیئت‌های هفت نفره واگذاری زمین، مشاعهای روزتایی، خانه همیار و طرح شهید رجایی تلاش گردید که به بهزیستی و بهبود وضعیت اجتماعی، اقتصادی و بهداشتی روستائیان کمک گردد (ازکیا و غفاری، ۱۳۸۸: ۱۱۸-۱۱۲) و کیفیت زندگی در نواحی روزتایی افزایش یابد. استان کهگیلویه و بویراحمد به عنوان کوچک‌ترین استان کشور دارای ۶۳۴۲۹۹ نفر جمعیت می‌باشد که ۵۲ درصد آن در نقاط روزتایی ساکن هستند و مطالعه کیفیت زندگی در استان مذکور به منظور برنامه‌ریزی برای افزایش مطلوب خدمات رسانی به روستائیان و جلوگیری از مهاجرت روزتایی و توسعه روزتایی پایدار کاملاً ضروری می‌باشد.

اگرچه داشتن کیفیت زندگی مطلوب همواره آرزوی بشر بوده وهست و هزاران سال است که این موضوع ذهن فلسفه، محققان و دانشمندان را به خود جلب کرده است اما پس از رشد اقتصادی دهه ۱۹۶۰ میلادی مورد گسترش قرار گرفت. توجه به عناوینی چون فقر، بهداشت، گرسنگی، آلودگی محیط زیست و سهم هریک به عنوان شرایط متغیر فضایی در کیفیت عمومی زندگی مردم تا آن زمان مورد غفلت واقع شده بود (جاجرمی و کلت، ۱۳۸۵: ۸). در این خصوص در سالهای اخیر مطالعات زیادی انجام شده که به منظور جلوگیری از طولانی شدن بحث به برخی از جدیدترین آنها اشاره می‌شود.

ربانی خوراسگانی و کیان پور (1386) کیفیت زندگی در شهر اصفهان را بررسی نمودند و متوجه شدند در شهر یادشده کیفیت زندگی با جنس و سن افراد رابطه نداشته اماً با وضعیت تأهل ارتباط دارد.

محمد عمرانی و همکاران (1388) تحت پژوهشی با عنوان "عامل‌های تعیین کننده فقر و تغییرات رفاهی خانوارهای روستایی منطقه سیستان" به بررسی کیفیت زندگی طی دوره ۱۳۸۳-۱۳۷۶ پرداخته‌اند. براساس یافته‌ها مشخص شد، سن سرپرست خانوار، ترکیب سنی فرزندان و همچنین بعد خانوار از مهم‌ترین عامل‌های تعیین کننده فقر در مناطق روستایی شهرستان زابل است. نوغانی و همکاران (1388) کیفیت زندگی در شهر مشهد را بررسی کرده‌اند و نتایج نشان داد سرمایه اجتماعی و درآمد در متغیر کیفیت زندگی تأثیر دارند.

رضوانی و همکاران (1388)، در تحقیقی با عنوان "توسعه و سنجش شاخص‌های کیفیت زندگی شهری، مطالعه موردي: شهر نورآباد در استان لرستان" به مطالعه موضوع پرداخته‌اند و نتایج به دست آمده نشان داد که در مجموع همبستگی بین ابعاد عینی و ذهنی کیفیت زندگی بالا نمی‌باشد.

شمس‌علی زاده و همکاران (1389) کیفیت زندگی در جمعیت ۱۵ تا ۶۴ سال استان کردستان را مطالعه کرده و نتایج نشان داد در استان مذکور مردانه دارای کیفیت زندگی بهتری نسبت به زنان هستند.

حاجی نژاد و همکاران (1389) به بررسی عوامل مؤثر بر رضایت شهروندان از کیفیت محیط زندگی در بافت قدیم و جدید شیراز پرداختند و نتایج نشان داد میزان رضایت هردو گروه کمتر از حد متوسط می‌باشد.

با بررسی‌های انجام شده مشخص شد که عموم مطالعات انجام شده متوجه نقاط شهری بوده و کمتر به روستاهای توجه شده و همچنین تحقیق و پژوهشی که

آلگین^۱ و همکاران (2001) با استفاده از شاخص‌های عینی، جنبه‌های مختلف کیفیت زندگی در شهر استانبول را اولویت بندی نمودند.

لی^۲ (2008) با استفاده از شاخص‌های ذهنی به بررسی کیفیت زندگی ساکنان شهر تایپه در تایوان پرداخت. نتایج نشان داد که سن، تحصیلات، درآمد، وضعیت تأهل و محل سکونت بر رضایت مندی فرد تأثیر گذاره استند.

اییو^۳ و همکاران (2009) به تحقیقی با عنوان "کیفیت زندگی در مناطق روستایی کرواسی: برای ماندن یا ترک آن" پرداخته‌اند. حجم نمونه ۹۱۴ نفر واقع در گروه سنی ۲۴-۴۵ سال مناطق روستایی را شامل می‌شود. نتایج نشان داد که فقدان فرصت‌های شغلی، محدودیت انتخاب حرفه، امکانات و درآمد پایین، همچنین خدمات اجتماعی و بهداشتی و درمانی ضعیف در روستاهای باعث کاهش رضایت زندگی شده بود.

لیو^۴ و همکاران (2009) طی پژوهشی با عنوان "آیا سبک زندگی سنتی روستایی مانع برای ارزیابی کیفیت زندگی است؟" موضوع کیفیت زندگی در نواحی روستایی چین را مورد مطالعه قرار داده‌اند.

ماجدی و لهسایی زاده نیز در سال ۱۳۸۵ در تحقیقی با عنوان "بررسی رابطه متغیرهای زمینه‌ای، سرمایه اجتماعی و رضایت از کیفیت زندگی: مطالعه موردي در روستاهای استان فارس" به بررسی موضوع کیفیت زندگی پرداخته‌اند. نتایج تحقیق مشخص کرد که سطح بالای سرمایه اجتماعی به سطح بالای رضایت از کیفیت زندگی می‌انجامد. همچنین سرمایه اجتماعی متغیر پیش‌بینی کننده بهتری نسبت به متغیرهای جمعیتی به شمار می‌رود.

جاجرمی و کلته (1385) نابرابری‌های موجود در کیفیت زندگی نواحی مختلف شهر گنبد قابوس را مطالعه کردند.

کیفیت زندگی مدرن مشخصه جامعه معاصر است (Michael, 2003:19) و قرن پیشین شاهد تغییرات چشمگیری در مورد دیدگاه آدمی نسبت به زندگی بوده است، به گونه‌ای که تنها حفظ زندگی به شکل معمول، مطلوب تلقی نمی‌شود، بلکه ارتقای کیفیت زندگی در زمینه‌های متعدد، تلاش اساسی جوامع تلقی می‌شود (نائینیان و همکاران، 1384:47).

کیفیت زندگی موضوعی چند رشته‌ای و چند شاخه‌ای است، از این رو مفهومی چند بعدی است و جنبه‌های مختلفی را در بر می‌گیرد (لطفى، 1388:67) و بسیاری اعتقاد دارند مفهوم آن نسبی است و از مکان، زمان، ارزشهای اجتماعی و فردی تأثیر می‌پذیرد.

اگرچه تعابیر و تفاسیر گوناگون و متعددی را برای کیفیت زندگی می‌توان سراغ گرفت اما تعریف قابل قبول جهانی برای این مفهوم صورت نگرفته است. از نظر برخی کیفیت زندگی عنوانی جدید برای مفهوم قدیمی بهزیستی مادی و روانی مردم می‌باشد. برای برخی دیگر اصطلاح کیفیت زندگی به طور کلی به وضعیت محیطی که مردم در آن زندگی می‌کنند (مثل آلودگی و کیفیت مسکن) و همچنین به برخی صفات و ویژگی‌های خود مردم (مثل سلامت و میزان تحصیلات) اشاره می‌کند.

بهزیستی و یا عدم بهزیستی مردم و محیط زندگی آن‌ها نیز از تعابیری است که برای مفهوم کیفیت زندگی به کار می‌رود (رضوانی و همکاران، 1389:93) به طور کلی با توجه به تحقیقاتی که در زمینه کیفیت زندگی انجام شده دو رویکرد عمدی و مجزا در کشورهای مختلف جهان به وجود آمده است. یکی رویکرد اسکاندیناوی که در اکثر کشورهای اروپایی طرفدار دارد و بر شرایط عینی زندگی و شاخصهای مرتبط با آن تأکید شده است و کیفیت زندگی افراد در گروه ارضی‌های اساسی زندگی (همچون درآمد، اشتغال، مسکن، تحصیلات و...)

اختصاصاً موضوع کیفیت زندگی در استان کهگیلویه و بویر احمد را مورد مطالعه قرار داده باشد صورت نگرفته است، اما برخی مطالعات جانبی مرتبط با موضوع دراستان یاد شده وجود دارد. زیاری (1379) شاخصهای فرهنگی استان‌های کشور را براساس آمارسال 1375 بررسی نموده و از خلال مطالعه انجام شده می‌توان دریافت که شاخصهای مذکور در نقاط روستایی استان کهگیلویه و بویر احمد مطلوب نبوده است.

بر اساس سایر تحقیقات، استان کهگیلویه و بویر احمد در نواحی محروم کشور قرار می‌گیرد (فرجی ملائی و همکاران 1389) و همچنین از سطح پایین سرمایه اجتماعی برخوردار است (سعادت، 1385) و به لحاظ درجه توسعه یافتنگی نیز وضعیت مناسبی ندارد (حسینی، 1380).

نتیجه آن که همه تحقیقات صورت گرفته (چه در داخل و چه در خارج) به نوعی نشان دهنده سطح پایین‌تر کیفیت زندگی و سطح پایین توسعه در نواحی روستایی نسبت به مناطق شهری است.

شرح و بیان مسئله

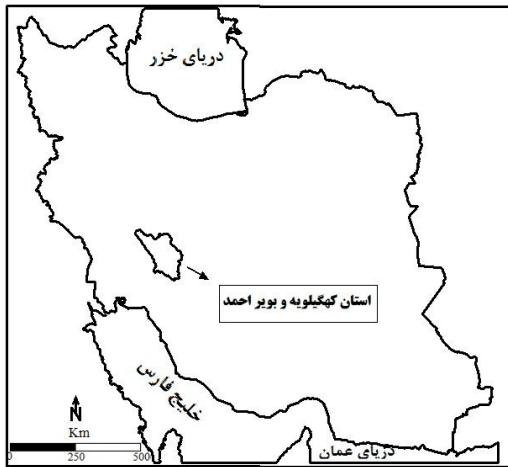
فلسفه و شاعران و رهبران دینی و انقلابی، بیش از هزاران سال است که بیش خود را در مورد چگونگی دستیابی به زندگی خوب ارائه کرده‌اند (Andrews, 1974:280).

اما برای نخستین بار پیژو در سال 1920 در کتاب "اقتصاد و رفاه" واژه کیفیت زندگی را به صورت تخصصی به کار برد (مختاری و نظری، 1389:22). همچنین در سال 1955، با تأسیس انجمن بین‌المللی برای مطالعه درباره کیفیت زندگی، سنجش این مفهوم به صورت نهادینه درآمد (veenhoven, 2007:1).

۱۶ هزار و ۲۴۹ کیلومتر مربع، سرزمینی نسبتاً مرتفع و کوهستانی است. جمعیت استان بر پایه سرشماری سال ۱۳۸۵ برابر با ۶۳۴,۲۹۹ نفر بوده که ۵۲ درصد آن در روستاهای ۴۷/۶۴ درصد در شهرها سکونت دارند. این استان دارای هفت شهرستان به اسمی بویراحمد، گچساران، کهگیلویه، دنا، بهمنی، چرام و باشت می‌باشد و به ۱۶ بخش تقسیم شده است که شامل ۱۶ شهر و بیش از ۱۷۹۵ آبادی دارای سکنه می‌گردد.

استان کهگیلویه و بویراحمد با پنج استان همسایه است: از شرق با استان اصفهان و فارس، از جنوب با استان بوشهر، از غرب با خوزستان و از شمال با چهارمحال و بختیاری (www.wikipedia.org).

"ت1" موقعیت استان کهگیلویه و بویراحمد در کشور.

مقایسه شاخص‌های کیفیت زندگی در نواحی روستایی و شهری استان کهگیلویه و بویراحمد و روستایی کل کشور

جمعیت و بعد خانوار

امروزه یکی از ویژگی‌های کشورها و مناطق صنعتی بالاترین نرخ جمعیت شهری نسبت به جمعیت

می‌باشد و رویکرد دیگر رویکرد آمریکایی است که بیشتر به تجارب ذهنی و انتظارات شخصی افراد از زندگی‌شان (همانند رضایت از شغل، رضایت از خانواده، احساس شادمانی و...) تأکید کرده و رضایت‌مندی و خوشبختی را به عنوان معرفه‌های اصلی در نظر می‌گیرند. اگرچه شاخص‌های ذهنی در نوع خود مهم می‌باشد، اما با توجه به این که توقع و انتظارات افراد بایکدیگر متفاوت می‌باشد و سنجش آن‌ها به‌طور دقیق امکان‌پذیر نمی‌باشد و استفاده از شاخص‌های ذهنی، تفاوت زندگی افراد و جوامع و مکانهای مختلف را به وضوح نشان نمی‌دهد، بسیاری از محققان استفاده از شاخص‌های عینی را که با استفاده از آن‌ها امکان مقایسه نواحی مختلف و برنامه‌ریزی برای آینده وجود دارد، ترجیح می‌دهند.

با وجود این که هنوز بالغ بر ۳۰ درصد جمعیت ایران در روستاهای زندگی می‌کنند اما اندک مطالعات انجام شده در زمینه کیفیت زندگی اغلب بر سکونتگاهی شهری متتمرکز شده است. همچنین در زمینه مقایسه کیفیت زندگی بین جوامع شهری و روستایی مخصوصاً در استان کهگیلویه و بویراحمد نیز کار چندان مهمی صورت نپذیرفته است. براین اساس این پژوهش با استفاده از برخی از مهم‌ترین شاخص‌های عینی کیفیت زندگی تدوین شده و سوالات اصلی آن به شرح زیر می‌باشند:

- بین شاخص‌های کیفیت زندگی در نواحی شهری و روستایی استان کهگیلویه و بویراحمد چه تفاوت‌هایی وجود دارد؟

- بین شاخص‌های کیفیت زندگی در نواحی روستایی استان کهگیلویه و بویراحمد و متوسط نقاط روستایی کشور چه تفاوت‌هایی وجود دارد؟

معرفی کوتاه استان کهگیلویه و بویراحمد
استان کهگیلویه و بویراحمد در جنوب غربی کشور واقع شده و مرکز آن شهر یاسوج است و با مساحتی حدود

زندگی را تحت تأثیر خود قرار دهد. به طوری که تحقیق حداد و احمد (2002) در مصر نشان داد که شمار اعضاي خانوار بر فقر خانوارها تأثیر گذار است (به نقل از عمرانی و همكاران، 1388: 23). بررسی ها نشان می دهند متوسط بعد خانوار در روستاهای استان کهگیلویه و بویر احمد ۵/۰۲ نفر می باشد که نسبت به نواحی شهری این استان (۴/۹۶نفر) و متوسط بعد خانوار نقاط روستایی کشور(36/۴نفر) بیشتر می باشد که دلیل آن توجه کمتر به سیاستهای تنظیم خانواده و بالا بودن میزان موالید می باشد.

روستایی و رشد جمعیت شهرنشین می باشد. اما در کشورهای در حال توسعه بالا بودن نرخ جمعیت روستایی نسبت به نواحی شهری محسوس می باشد . تصویر شماره ۲ نشان دهنده سیمای جمعیت استان کهگیلویه و بویر احمد می باشد و نشان می دهد در حالی که در سال ۱۳۸۵ کمتر از ۳۲ درصد جمعیت کل کشور در نقاط روستایی ساکن بوده اند اما در استان کهگیلویه و بویر احمد نسبت جمعیت روستا نشین (۵۲درصد) بر جمعیت شهر نشین (۴۷ درصد) برتری دارد و بخش اعظم جمعیت استان روستایی می باشند .

آموزش و تحصیلات

با توجه به پیچیده شدن زندگی و در هم آمیخته شدن نیازهای انسانی و رشد روز افزون تکنولوژی جهت افزایش مهارت های زندگی،آموزش در هر سنی و هر جنسی و در هر حالی لازم است. امروزه نقش و اهمیت سعاد و تأثیر آن بر روی کیفیت و سطح زندگی بر هیچ کسی پوشیده نیست، به طوری که بسیاری اعتقاد دارند که افراد بی سعاد کیفیت زندگی پایین تری دارند (شمس علیزاده و همکاران، 1389: 448). منظور از با سعاد یعنی کسانی که می توانند به فارسی یا هر زبان دیگری متن ساده ای را بخوانند و بنویسند، خواه مدرک رسمی داشته باشند یا نداشته باشند (مرکز آمار ایران، 1385: 10). آمارهای مندرج در تصویر شماره ۳ نشان می دهند که نرخ باساده ای جمعیت روستایی بالای ۶ سال استان کهگیلویه و بویر احمد (74/34درصد) نسبت به نواحی شهری استان مذکور (89/63درصد) و همچنین با فاصله نسبتاً کمی از متوسط روستایی کشور(75/20درصد) ، در سطح پایین تری قرار دارد و نشان دهنده محرومیت فرهنگی و دسترسی کمتر به امکانات آموزشی در نواحی روستایی استان کهگیلویه و بویر احمد می باشد.

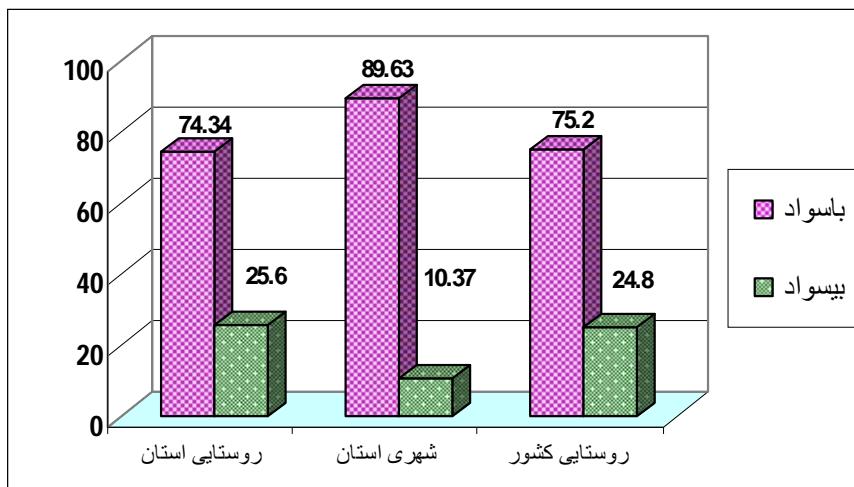
"ت2" جمعیت خانوار استان کهگیلویه و بویر احمد در سال ۱۳۸۵.

شرح	جمعیت	درصد
استان	634299	(100)
شهری	302192	(%47/64)
روستایی	329849	(%52)
غیره ساکن	2258	(% /34)

مأخذ: www.ostan_kb.ir

متوسط بعد خانوار هم یکی از شاخص های مهم تأثیر گذار بر کیفیت زندگی است و منظور از آن تعداد اعضاي یک خانوار است که از تقسیم جمعیت بر تعداد خانوار به دست می آید و نشان دهنده تراکم افرادی است که در یک خانوار زندگی می کنند. هر چه بر این تراکم افزوده شود احتمال می رود به طور مستقیم و غیر مستقیم کیفیت

"ت3" نرخ سواد و آموزش در جمعیت ۶ سال و بالاتر در سال ۱۳۸۵.

ترسیم ازنگارنده براساس www.sci.org.ir

مشاهده می‌کنیم که نرخ بیکاری به‌طور بسیار معنا داری در نواحی روستایی استان که‌گلیویه و بویراحمد نسبت به نواحی شهری استان و متوسط روستایی کشور بالاتر است. نرخ بیکاری نقاط روستایی استان که‌گلیویه و بویراحمد ۲۳/۸۲ درصد و در نواحی شهری استان ۱۵/۰۸ و متوسط نرخ بیکاری نقاط روستایی کشور ۱۴/۷۳ می‌باشد.

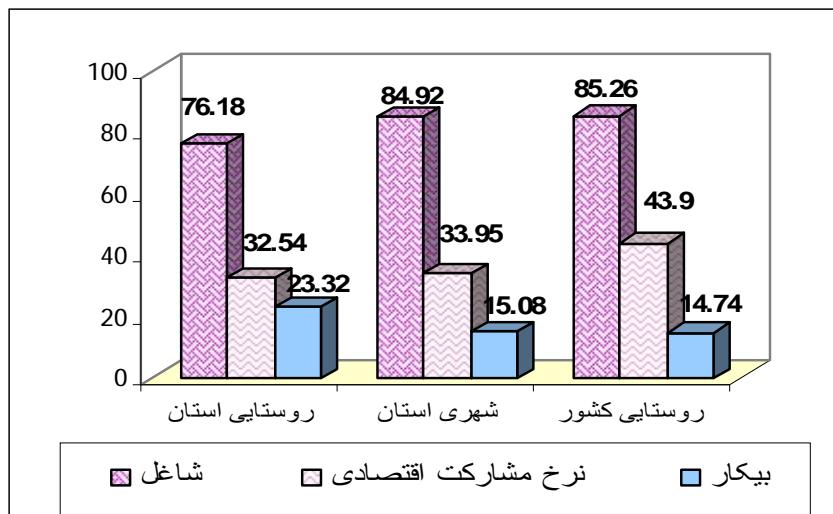
همچنین طبق تعریف میزان فعالیت یا نرخ مشارکت اقتصادی عبارت است از نسبت جمعیت فعال (شاغل و بیکار)، به جمعیت در سن کار گفته می‌شود (آمار و نماگرهای منتخب جمعیت، اشتغال و بیکاری، ۱۳۸۹: ۶). بر این اساس نرخ مشارکت اقتصادی در نقاط روستایی استان به دلیل جوانی جمعیت و کمبود فرصت‌های شغلی نسبت به نقاط شهری و متوسط نقاط روستایی کشور پائین‌تر می‌باشد که خود می‌تواند باعث افزایش نرخ تکفل یا هزینه سرباری خانواده‌ها و تنزل کیفیت زندگی شود.

اشتعال و بیکاری

باتوجه به این که معضل بیکاری برای فرد بیکار به‌طوری است که هم بر حالات روانی او و هم بر اقتصاد زندگیش به شدت تأثیر گذار است و بسیاری اعتقاد دارند که افراد شاغل کیفیت زندگی بالاتری نسبت به افراد بیکار دارند (به نقل از شمس‌علی زاده و همکاران، ۱۳۸۹: ۴۵۵) ضروری است موضوع بیکاری مورد مطالعه قرار گیرد.

جمعیت فعال اقتصادی به تمام افراد ۱۰ ساله و بیشتر (حداقل سن تعیین شده) گفته می‌شود. فردی که مطابق با تعریف کار و مصاديق آن در ۷ روز پیش از مراجعته مأمور سرشمار حداقل یک ساعت کار کرده و یا به‌طور موقت کار خود را ترک نموده است، شاغل شناخته می‌شود و افرادی که در ۷ روز پیش از مراجعته مأمور سرشماری حداقل یک ساعت کار نکرده‌اند و دارای شغلی نیز نبوده‌اند بیکار نامیده می‌شوند. با توجه به آمار ارائه شده در تصویر شماره ۴

"ت ۴" نرخ اشتغال، بیکاری و میزان مشارکت اقتصادی استان در سال ۱۳۸۵.

ترسیم ازنگارنده براساس www.sci.org.ir

هزینه و کیفیت زندگی

باتوجه به این که میزان هزینه‌های انجام شده توسط خانواده‌ها می‌تواند بازتاب کیفیت زندگی افراد باشد، متوسط هزینه یک خانوار شهری و روستایی در استان کهگیلویه و بویر احمد و نقاط روستایی کشور در تصویر شماره ۵ آورده شده و نشان می‌دهد که مجموع شماره ۴1296771 (به مرتب کمتر از هزینه- روستایی استان) و شماره ۹0371028 (به مرتب کمتر از هزینه- شهری استان) در نقاط شهری استان ۴۵ درصدان می‌باشد و به نوعی نشان دهنده درآمد کمتر و دسترسی محدودتر به خدمات وامکانات در کانون‌های روستایی می‌باشد. بررسی نحوه هزینه کرد درآمدها نیز می‌تواند بازگو کننده برخی از واقعیت‌های درون نواحی شهری و روستایی باشد. تحقیقات نشان داده است که سهم مواد غذایی در کل هزینه خانوارهای غیر فقیر از خانوارهای فقیر کمتر است و در عوض در زمینه سایر کالاهای بادوام، این سهم افزایش پیدا می‌کند. همان گونه که قانون انگل نیز بیان می‌کند، با افزایش

درآمد و کیفیت زندگی

درآمد از جمله متغیرها و نشانگرهای اصلی در سنجش فقر و محرومیت است که در اکثر تحقیقات مورد توجه قرار گرفته است (غفاری و حق پرست، ۱۳۸۳: ۳۹). اندروز^۵، ویتی^۶ و همچنین اشنایدر^۷ نیز درآمد را از جمله عوامل مؤثر بر کیفیت زندگی قلمداد کرده‌اند (به نقل از خوراسگانی و کیانپور، ۱۳۸۶: ۷۲ و ۷۳). بررسی‌ها نشان می‌دهند که در حالی که در سال ۱۳۸۸ متوسط درآمد خانوارهای شهری استان ۸1301065 ریال بوده، درآمد سالانه یک خانوار روستایی ۳6150196 بوده است که کمتر از نصف درآمد خانواده‌های شهری می‌باشد و نابرابری درآمدی را به‌طور کاملاً معنا داری نشان می‌دهد. همچنین متوسط درآمد نقاط روستایی کشور در سال مذکور ۵2437600 بوده است. به عبارت بهتر درآمد نقاط روستایی استان معادل ۷۰ درصد متوسط درآمد نقاط روستایی کشور و معادل ۴۵ درصد درآمد خانواده‌های شهری می‌باشد و به‌طور واضح نابرابری درآمدها را بازگو می‌نماید.

کالاها و امکان استفاده از آنها در نقاط روستایی استان مشهود می باشد.

کیفیت زندگی والگوی مصرف خانوار

یکی از نشانه هایی که با استفاده از آن می توان خانوارهای آسیب پذیر و فقیر را تشخیص داد، الگوی مصرف خانوار است (از کیا و غفاری، 1388: 230). بسیاری از محققان از جمله هاروی⁸ و اسمیت⁹ به مصرف خوراک و پرتوئین و همچنین مصرف میوه و سبزی و مصرف دخانیات (سیگار) و تأثیر آن بر کیفیت زندگی توجه داشته اند. آمار تصویر شماره 6 گویای این واقعیت است که در مصرف مواد غذایی مانند گوشت، میوه و سبزی، شیر و فرآورده های آن و همچنین خشکبار و حبوبات، آمار به نفع جوامع شهری می باشد و فقط در مصرف مواد مصرفی مانند آرد و غلات و نان و فرآورده های آن مصرف خانوارهای روستایی بیشتر است. همچنین توجه به آمار نشان می دهد که نقاط روستایی استان نسبت به نقاط شهری و همچنین متوسط روستاهای کشور دارای مصرف بیشتر دخانیات می باشد.

درآمد سهم مواد غذایی در کل هزینه های خانوار کاهش می یابد (از کیا، 1388: 231). در حالی که در استان کهگیلویه و بویر احمد 75/22 درصد درآمد خانواده ها در نواحی شهری صرف هزینه های غیر خوراکی و مابقی صرف هزینه های خوراکی و دخانی می شود، اما در نواحی روستایی استان یاد شده هزینه های خوراکی و دخانی 44 درصد هزینه ها را تشکیل می دهند و تنها 56 درصد برای هزینه های غیر خوراکی (مسکن، پوشاسک، آموزش، بهداشت و درمان و گذران اوقات فراغت) باقی می ماند و می توان نتیجه گرفت: در نواحی روستایی درآمد کمتر باعث می شود تا مردم بیشتر در فکر بر طرف کردن نیازهای اولیه زندگی خود بوده و برای خرید کالاهای غیر خوراکی و بادوام منابع مالی کافی در اختیار نداشته باشند. هم چنین مقایسه هزینه های نقاط روستایی استان (41296771) با متوسط هزینه های نقاط روستایی کشور (59263578) بازگو کننده این نکته می باشد که روستاهای استان به میزان 70 درصد متوسط نقاط روستایی کشور در سال هزینه می نمایند و به عبارت بهتر: پائین تر بودن کیفیت زندگی و دسترسی کمتر به خدمات و

"ت 5 " متوسط هزینه های خالص سالانه یک خانوار شهری و روستایی استان کهگیلویه و بویر احمد در سال 1388.

شرح	متوسط کل هزینه (ریال)	هرزینه های غیره خوراکی (ریال)	درصد هزینه های غیره خوراکی (ریال)	هرزینه های خوراکی و دخانی (ریال)	درصد هزینه های خوراکی و دخانی
شهری استان	90371028	67978850	75/22	22392178	24/78
روستایی استان	41296771	23208419	56	18088352	44
روستایی کشور	59263578	21933592	37	37329986	63

"ت ۶ " متوسط هزینه‌های خالص مواد غذایی و دخانی سالانه یک خانوار شهری روستایی بر حسب اقلام عمدۀ درسال ۱۳۸۵.

دخانیات	خشکبار و جبوبات	میوه و سبزی	شیر و فرآورده‌های آن و تخم پرنده‌گان	گوشت	آرد، رشته، غلات، نان و فرآورده‌های آن	هزینه‌های خوراکی و دخانی	هزینه‌های خانوارها به ریال
366712	1412931	4414818	1747964	5528098	3900647	22392178	شهری استان
454529	1065108	3496647	1699913	3752127	3672407	18088352	روستایی استان
435820	1000000	3700250	2000100	5242128	4872513	21933592	روستایی کشور

مأخذ: [ww.ostan_kb.ir](http://www.ostan_kb.ir) و مرکز آمار ایران.

شهری آن است.

کیفیت زندگی و نرخ مرگ و میر

کاهش مرگ و میر و در نتیجه افزایش امید به زندگی در بدو تولد زمانی تحقق می‌یابد که شرایط بهداشتی مناسب باشد و توزیع امکانات در جوامع به گونه‌ای یکسان و برابر صورت پذیرد. بنابراین تازمانی که زمینه استفاده افراد و اعضای جامعه از امکانات مختلف اقتصادی و اجتماعی به شکل متوازن فراهم نشده است و دامنه فقر، گرسنگی و نابرابری روز به روز رو به گسترش است، بایستی همچنان سطوح متفاوتی از امید زندگی در مناطق مختلف را تجربه کنیم (حسینی، ۱۳۸۰: ۹۴ و ۹۵).

بررسی‌ها نشان می‌دهند میزان مرگ میر به طور قابل ملاحظه‌ای در نواحی روستایی استان کهگیلویه و بویراحمد (۱۳/۶ درهزار) نسبت به نواحی شهری (۵/۳۷ درهزار) و همچنین متوسط نقاط روستایی کشور (۵/۹۶) بیشتر است و پائین‌تر بودن کیفیت زندگی در نواحی روستایی استان را یادآور می‌شود.

کیفیت زندگی و بهزیستی

در جمهوری اسلامی ایران، برخورداری از مراقبت‌های بهداشتی و درمانی مورد نیاز از اساسی‌ترین حقوق مردم شناخته شده و اصل ۲۹ قانون اساسی نیز به صراحة بر آن تأکید کرده است (امینی و همکاران، ۱۳۸۵: ۲۹).

بررسی نقش و عملکرد سازمان‌ها و نهادهای حمایتی حاکی از آن است که سازمان‌هایی از قبیل بهزیستی، کمیته امداد امام خمینی (ره) و باید ضمن اینکه در جهت کمک رسانی و ارائه خدمات به اقسام نیازمند تلاش کنند، هدایت کمک‌ها را به گونه‌ای طراحی کنند که اقسام فقیر روستایی و سطوح پایین درآمدی، سهم بیشتری از آن‌ها داشته باشند (ازکیا، ۱۳۸۸: ۲۳۴). این واحدها ارائه دهنده خدمات با توجه به نقش‌های حمایتی و آموزشی و پیشگیری که دارند، قطعاً می‌توانند نقش مهمی در ارتقای کیفیت زندگی روستائیان ایفا کنند. تصویر شماره ۷ نشان دهنده تعداد کمتری از این واحدها در روستاهای استان کهگیلویه و بویراحمد نسبت به نواحی

می‌باشد (به نقل از خشکناب و همکاران، ۱۳۸۲: ۲۵ و ۲۶).

تصویر شماره ۸ در نشان دهنده واحدهای گذران اوقات فراغت از جمله سینما، سالن تئاتر، استخر، تأسیسات و امکانات ورزشی و غیره در استان می‌باشد. هرچند آمارهای یاد شده مربوط به کل استان می‌باشد اما بررسی هزینه خانوارها نشان می‌دهد که خانوارهای روسنایی استان ۳/۸۱ درصد و خانوارهای شهری میزان ۵/۸۳ درصد هزینه سالانه خود را صرف گذران اوقات فراغت می‌کنند که خود می‌توانند نشان دهنده تعداد بیشتر اماکن گذران اوقات فراغت در نواحی شهری باشد.

کیفیت زندگی و کیفیت گذران اوقات فراغت
در فرهنگ لغت معنای فراغت را آسایش دانسته‌اند و وقتی سخن از اوقات فراغت به میان می‌آید، معمولاً آن را شامل اوقاتی می‌دانند که در آن آدمی به فعالیت‌هایی اشتغال می‌ورزد که دلخواه اوست، یعنی فرد آن‌ها را بر اساس خواست و آزادی خویش انجام می‌دهد (ایمانی، ۱۳۸۸: ۱۰).

از نظر ایوانز^{۱۰} و کوب^{۱۱} یکی از ابعاد مهم کیفیت زندگی بعد تفریحی می‌باشد که این بعد تفریحی تنها بر وقت آزاد تأکید نکرده، بلکه مشتمل بر کلیه فعالیت‌های جسمانی و تجاربی که در اوقات فراغت رخ می‌دهد نیز

"ت ۷" تعداد واحدهای ارائه دهنده خدمات اجتماعی اداره کل بهزیستی سال ۱۳۸۵.

نوع خدمات	مجتمع خدمات بهزیستی در نواحی	مجتمع نگهداری از کودکان بسی سرپرست	واحدهای حمایت از خانوارهای بسی سرپرست و نیازمند
شهری استان	۱۵	۳	
روستایی استان	۱۱	۰	۱۰

مأخذ: سالنامه آماری استان کهگیلویه و بویر احمد.

"ت ۸" فضاهای لازم برای گذران اوقات فراغت در استان کهگیلویه و بویر احمد - سال ۱۳۸۵.

تأسیسات و مکان‌های ورزشی							کتابخانه عمومی	نمایشگاه کتاب	سالن نمایش	سینما	شرح
зорخانه	پیست	استخر	سالن	میدان	زمین		33	۹	۳	۳	
۱	۱	۲	۳۰	۹	۳۰						استان

مأخذ: سالنامه آماری استان کهگیلویه و بویر احمد.

تجهیزات زندگی و کیفیت زندگی

اگرچه با گسترش صنعت و فناوری، امکانات و تجهیزات زندگی نیز افزایش یافته است اما این افزایش برای همه به طور یکسان صورت نگرفته و همه به یک اندازه از تجهیزات زندگی بهره‌مند نشده‌اند. آمار مندرج در تصویر شماره ۹ گویای این موضوع است که نزدیک به ۶۸ درصد خانواده‌های روستایی استان کهگیلویه و بویر احمد از هیچ یک از تجهیزات زندگی (موتورسیکلت، خودروی سبک، رایانه و استفاده از اینترنت) برخوردار نیستند. در صورتی که این آمار در نواحی شهری ۴۱ درصد می‌باشد.

تسهیلات موجود در واحد مسکونی و کیفیت زندگی

مسکن علاوه بر جنبه سرپناه بودن آن باید دارای جنبه‌های دیگری از آرامش و رفاه باشد و براین اساس، کیفیت مسکن و تجهیزات و امکانات مسکن از جمله شاخص‌های مهم تأثیرگذار بر کیفیت زندگی تلقی می‌گردد. تصویر شماره ۱۰ نشان می‌دهد که هنوز بسیاری از نواحی روستایی استان کهگیلویه و بویر احمد از حداقل همه امکانات و تسهیلات موجود در واحد مسکونی خود برخوردار نیستند و به طور بسیار معنا داری نسبت به نواحی شهری استان یادشده از امکانات و تسهیلات محروم هستند و حتی نسبت به متوسط روستایی کشور نیز وضعیت چندان مناسبی ندارند.

"ت ۹" میزان استفاده از تجهیزات زندگی در سال ۱۳۸۵.

شرح	موتورسیکلت	خودروی سبک	رایانه	استفاده از اینترنت	بدون دسترسی به اینترنت	هیچکدام از سایل و امکانات فوق
شهری استان	15/23	39/75	25/40	12/51	12/60	41/28
روستایی استان	16/06	16/51	3/85	/89	2/72	67/85
متوسط روستایی کشور	32/53	18/85	6/26	1/87	4/10	-

مأخذ: نتایج سرشماری سال ۸۵ استان کهگیلویه و بویر احمد و سرشماری کلی کشور.

"ت ۱۰" واحدهای مسکونی معمولی بر حسب امکانات و تسهیلات موجود در واحد مسکونی در سال ۱۳۸۵.

عنوان	حداصل برق	حداصل تلفن ثابت	حداصل آب لوله کشی	حداصل گاز لوله کشی	حداصل آشپزخانه	حداصل حمام	حداصل توالت	حداصل کشی، برق، تلفن ثابت و گاز لوله کشی	همه امکانات و تسهیلات	هیچ یک از امکانات و تسهیلات
شهری استان	99/84	87/11	98/16	86/29	98/14	96/09	77/62	99/99	/006	0
روستایی استان	96/02	55/08	72/84	13/41	64/05	51/12	95/48	9/49	0	/84
متوسط روستایی کشور	98/19	64/76	81/62	23/91	84/4	70/26	99/01	18/42	/03	/17

ماخذ: نتایج سرشماری سال ۱۳۸۵.

"ت ۱۱" خانوارهای معمولی ساکن در واحد مسکونی بر حسب نحوه تصرف محل سکونت در سال ۱۳۸۵.

نحوه تصرف محل سکونت خانواده‌ها به درصد	ملکی، عرصه واعیان (زمین و بنا)	مالکی اعیان (نبا)	اجاره ای	در برایر خدمت	رایگان
شهری استان	58/80	1/29	27/35	7/44	4/54
روستایی استان	83/38	1/32	7/36	3/31	5/54
متوسط روستایی کشور	79/79	2/25	7/91	2/18	6/13

ماخذ: نتایج سرشماری سال ۱۳۸۵.

"ت ۱۲" واحدهای مسکونی بر حسب نوع اسکلت و مصالح عمده به کار رفته در سال ۱۳۸۵.

نوع مصالح واحدهای مسکونی	فلزی	بنن آرمه	بلوک سیمانی	تمام آجر	تمام چوب	خشست و گل	خشست و چوب
شهری استان	31/21	9/77	22/23	2/51	/21	/36	/03
روستایی استان	3/91	5/84	18/69	/86	/36	4/48	2/33
متوسط روستایی کشور	6/58	5/68	10/48	2/28	/43	12/42	6/55

ماخذ: نتایج سرشماری رسمی سال ۱۳۸۵.

واحدهای مسکونی است که به دلیل پائین تر بودن قیمت زمین در نقاط روستایی استان محقق شده است. با وجود اقداماتی که تاکنون برای توسعه روستایی در استان کهگیلویه و بویراحمد و حتی سایر روستاهای کشور انجام گرفته، هنوز هم تفاوت های قابل توجهی بین شهرها و روستاهای در دسترسی به خدمات و امکانات وجود دارد. در این راستا و به منظور افزایش سطح کیفیت زندگی در محدوده مورد مطالعه، پیشنهادهای زیر ارائه می شود:

1. انجام مطالعات میدانی گسترده تر در نواحی روستایی به منظور کشف و شناخت پتانسیل های ناشناخته در بخش های کشاورزی (با توجه به شغل اکثریت روستائیان) و ارتباط این بخش با بخش های صنعت و خدمات و ... به منظور افزایش بهره وری و استغال دایم و کاهش بیکاری.
2. تقویت امکانات بهداشتی و درمانی (درمانگاه، پزشک، داروخانه و ...) و مکان یابی مناسب آنها در کانونهای روستایی.
3. با توجه به سطح پایین سواد در مناطق روستایی، تقویت امکانات آموزشی و فرهنگی (مدرسه، کتاب، کتاب خانه، خانه های فرهنگ و) توسط دولت مورد توجه قرار گیرد.
4. تقویت امکانات زیر ساختی و تأسیسات از جمله آب، برق و راههای ارتباطی مناسب در مناطق روستایی.
5. ایجاد امکانات تفریحی و گذران اوقات فراغت نظیر میدین و سالن های ورزشی در نواحی روستایی.
6. مقابله با محدودیت های کشاورزی در زمینه توسعه استغال از طریق فراهم ساختن شرایط کاهش مخاطرات سرمایه گذاری در بخش کشاورزی و گسترش بیمه

بررسی ها نشان می دهند که واحدهای مسکونی نقاط شهری استان عموماً از نوع باددام می باشد. اما در واحدهای مسکونی نقاط روستایی استان واحدهای کم دوام نیز آمار قابل ملاحظه ای را نشان می دهد: 4/48 درصد از نوع خشت و چوب و 2/33 درصد از نوع خشت و گل.

نتیجه

در این مقاله مقایسه وضعیت شاخص های مربوط به کیفیت زندگی در نواحی روستایی استان کهگیلویه و بویر احمد با نواحی شهری استان و میانگین نقاط روستایی کشور بر اساس سرشماری سال 1385 انجام شد. نتایج مطالعات کیفیت بالاتر و سطح مطلوب تر زندگی را در نواحی شهری استان و متوسط روستاهای کشور نسبت به نواحی روستایی استان کهگیلویه و بویر احمد نشان داد. به طوری که در نواحی روستایی استان کهگیلویه و بویر احمد شاهد متوسط بعد خانوار بالا، نرخ بیسودادی بالا، تعداد قابل توجه واحدهای مسکونی کم دوام و میزان مرگ و میر بالا می باشیم.

از دیگرسو نقاط روستایی استان از نظر نرخ مشارکت اقتصادی در سطح پایین، دارای دسترسی کمتر به تجهیزات زندگی (موتورسیکلت، خودروی سبک، رایانه، استفاده از اینترنت)، تسهیلات و امکانات بسیار کم واحدهای مسکونی و به لحاظ درآمد و هزینه های مصرف شده در سطح پایین تر نسبت به کانون های شهری استان و نرخ متوسط نقاط روستایی کشور قرار گرفته اند و شاخص های ذکر شده به شدت بر کیفیت زندگی تأثیر گذار می باشند. تنها شاخصی که در آن وضعیت نقاط روستایی استان مطلوب تر از نقاط شهری استان و متوسط نقاط روستایی کشور می باشد، مالکیت

- جاجرمی، کاظم؛ کلته، ابراهیم. (۱۳۸۵)، سنجش وضعیت شاخص‌های کیفیت زندگی در شهر از نظر شهروندان مطالعه موردنی: گند قابوس، مجله جغرافیا و توسعه: پاییز و زمستان ۱۳۸۵.
- حاجی نژاد، علی؛ رفیعیان، مجتبی؛ زمانی، حسین. (۱۳۸۹)، بررسی متغیرهای فردی مؤثر بر رضایت از کیفیت محل زندگی: مقایسه بافت قدیم و جدید شیاز، جغرافیا و توسعه، شماره ۱۷، بهار ۱۳۸۹.
- حسینی، حاتم. (۱۳۸۰)، رابطه مرگ و میر و توسعه در استان های ایران، نامه علوم اجتماعی، شماره ۷.
- خوش فر. (۱۳۷۴)، کاربرد شاخص‌های اجتماعی در توسعه مسکن، مجموعه مقالات دومین همایش ساستی‌های توسعه مسکن در ایران، تهران.
- ربانی خوارسگانی، علی؛ مسعود کیانپور. (۱۳۸۶)، مدل پیشنهادی برای سنجش کیفیت زندگی: مطالعه موردنی: شهر اصفهان، مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی: سال پانزدهم، شماره ۵۹-۵۸.
- رضوانی، محمد رضا؛ متکان، علی اکبر؛ منصوریان، حسین؛ ستاری، محمد حسین. (۱۳۸۸)، توسعه و سنجش شاخص‌های کیفیت زندگی شهری، مطالعه موردنی: شهر نورآباد، استان لرستان، مجله مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای: سال اول، شماره ۲.
- رضوانی، محمد رضا؛ منصوریان، حسین. (۱۳۸۷)، سنجش کیفیت زندگی: بررسی مفاهیم، شاخص‌ها، مدل‌ها و ارائه مدل پیشنهادی برای نواحی روستایی. فصلنامه روستا و توسعه، سال ۱۱، شماره ۳، پاییز ۱۳۸۷.
- زیاری، کرامت ا... (۱۳۷۹)، سنجش درجه توسعه یافتنگی فرهنگی استان‌های ایران، نامه علوم اجتماعی، شماره ۱۶.
- سالنامه آماری استان کهگیلویه و بویر احمد، سال ۱۳۸۵ و ۱۳۸۸.
- سعادت، رحمان. (۱۳۸۵)، تخمین سطح و توزیع سرمایه اجتماعی استان‌ها، فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی، سال ششم، شماره ۲۳.
- شمس علی زاده، نرگس؛ محسن پور، بهزاد؛ قادری، ابراهیم؛ زراعی، فرزین؛ دلاوری، علیرضا. (۱۳۸۹)، کیفیت زندگی در

محصولات کشاورزی و تعمیم مناسب آن به مخاطرات و بلایای طبیعی.

۷. با توجه استفاده از مصالح ساختمانی غیر استاندارد مانند خشت و چوب و گل در اکثر مناطق روستایی استان و تأثیرات آن بر کاهش کیفیت زندگی و افزایش مخاطرات طبیعی، لذا سیاست گذاری‌ها باید در این زمینه طوری طراحی شود که الگوی نظام مهندسی و گسترش خدمات بانکی در این مناطق ارتقاء یابد.

۸. تأکید بر آموزش روستائیان در زمینه افزایش مهارت‌های شغلی در بخش‌های مختلف و به‌ویژه کشاورزی از طریق سازمان‌هایی مانند جهاد کشاورزی، سازمان فنی و حرفه‌ای و آموزش و پرورش.

پی‌نوشت

1. Olengin
2. Lee
3. Ivo
4. Liu
5. Andrews
6. Withey
7. Schneider
8. Harvey
9. Smith
10. Evans
11. Cope

منابع

- آمار و نماگرهای منتخب جمعیت، اشتغال و بیکاری. (۱۳۸۹)، وزارت تعاون: معاونت و برنامه‌ریزی و امور اقتصادی، تهران.
- ازکی، مصطفی؛ غفاری، غلامرضا. (۱۳۸۸)، توسعه روستایی با تأکید بر جامعه روستایی ایران، نشر نی، تهران.
- امیری، معصومه؛ علیزاده، زهرا. طرح توسعه روستایی، دفتر مدیریت راهبردی منابع انسانی، تهران، بی‌تا.
- ایمانی، محسن. (۱۳۸۸)، اوقات فراغت دوری از دنیا گرایی و تلاش برای بالندگی معنوی، نشریه ماهانه آموزشی تربیتی، شماره ۳۵۷، ۳۵۸، تهران.

- جمعیت ۱۵-۶۴ استان کردستان، مجله اصول بهداشت روانی، سال ۱۲، شماره ۱.
- عمرانی، محمد؛ فرج زاده، ذکریا؛ دهمده، مجید. (۱۳۸۸)، عامل‌های تعیین کننده فقر و تغییرات رفاهی خانوارهای روستایی منطقه سیستان، مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، جلد ۱، شماره ۲.
- غیاثوند، الهام. (۱۳۸۸)، تأثیر سرمایه اجتماعی بر کیفیت زندگی ساکنان محلات شهری. فصلنامه مهندس مشاور، شماره ۴۵.
- غفاری، غلامرضا؛ حق پرست، عباس. (۱۳۸۳)، نشانگرهای فقر در مناطق روستایی (مطالعه موردی روستاهای استان آزاد شهر)، مجله جامعه شناسی ایران، دوره پنجم، شماره ۴.
- فرجی ملائی، امین؛ عظیمی، آزاده؛ زیاری؛ کرامت الله. (۱۳۸۹)، تحلیل ابعاد کیفیت زندگی در نواحی شهری ایران، پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، سال اول، شماره دوم.
- فلاحتی خشکناب، مسعود؛ کریملو، مسعود؛ رهگو، ابوالفضل؛ فتاح مقدم، لادن. (۱۳۸۵)، بررسی کیفیت زندگی و عوامل مرتبط با آن در پرستاران بخش روان پزشکی دانشگاه‌های علوم پزشکی شهر تهران- سال ۸۲. مجله پژوهشی حکیم، دوره نهم، شماره چهارم، زمستان ۱۳۸۵.
- لطفی، صدیقه. (۱۳۸۸)، مفهوم کیفیت زندگی شهری: تعاریف، ابعاد و سنجش آن در برنامه‌ریزی شهری، فصلنامه پژوهش‌های جغرافیای انسانی، سال اول، شماره چهارم.
- ماجدی، مسعود؛ عبدالعلی لهسایی زاده. (۱۳۸۵)، بررسی رابطه بین متغیرهای زمینه‌ای، سرمایه اجتماعی و رضایت از کیفیت زندگی: مطالعه موردی روستاهای استان فارس، فصلنامه توسعه و روستا، سال ۹، شماره ۴.
- مرکز آمار ایران، نتایج کلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵.
- مختاری، مرضیه؛ جواد نظری. (۱۳۸۹)، جامعه شناسی کیفیت زندگی، انتشارات جامعه شناسان، تهران.
- نائینیان، محمد رضا؛ شعیری، محمد رضا؛ روشن، رسول؛ سید محمدی، کبری؛ خلمی، زهره. (۱۳۸۴)، مطالعه برخی ویژگی‌های پرسشنامه کیفیت زندگی، ماهنامه علمی دانشگاه شاهد، سال دوازدهم، شماره ۱۳، آبان ماه ۱۳۸۴.
- نوغانی، محسن و همکاران. (۱۳۸۷)، کیفیت زندگی شهر وندان و رابطه آن با سرمایه اجتماعی در شهر مشهد، مجله